

Juhász Gyula

1883-1937

Szegeden született. Gyenge idegrendszerű beteges gyerek volt. Édesanya papnak szánta, de mégsem tanul papnak inkább beiratkozik magyar szakra. Kosztolányi és Babits voltak a barátai. Együtt járnak stílusgyakorlatra, tanáruk Négyesy L. Nyugatban jelennek meg versei. Személyisége félénk, depressziós, eset volt. Nagyváradra kerül tanárként, és újságíróként. Ő szerkeszti a Holnap antológiát. Bele szeret Sárvári Annába, színházban dolgozik színésznőként. Soha nem merte megszólítani, de élete végéig őt szerette. Állandóan öngyilkos akart lenni. Az egyik kísérlete után kórházba kerül. Itt ismerkedik meg Eörsi Juliát és feleségül vette. Elnyerte a Baumgarten-díjat. 1937-ben a 17-dik öngyilkossági kísérlete sikeres volt.

Költészete.

Szerelmi költészete

Anna-versek. Csak néhányszor találkoztak, udvarias beszélgetésen kívül nem történt semmi. Nem mert neki udvarolni. Ez az önbizalom hiány miatt volt, Egy elképzelt női alakot mutat be a verseiben.

Milyen volt.....

Témája: emlékezés, mindenről Anna jut az eszébe, pedig már távol van tőle.

Stílus: Impresszionista. (mert tele van pillanatnyi benyomásokkal, emlék foszlányokkal. Található még benne alliteráció (Pl.: szeme színére, bágyadt búcsúzóánál). Ezen kívül szinesztézia (különböző érzékszervek összevegyülnek Pl.: látás+tapintás, hallás+tapintás: „hangja selyem „; „meleg szava”).)

Szerkezete: 3 versszakból áll, a cím visszatérő versszakok első sorában ismétlés, részleteiben jelenti meg a nőt, minden versszak egy részletet ír le.

1. szőkecséje – haja, - nyári táj,
2. szeme kékje – őszi egekhez,
3. hangja selyme – tavaszi szél

évszak szimbolika, de a tél kimaradt belőle a tél a halált jelenti. Anna számára életet jelent

Műfaj: óda, Elégia

Anna örök

Megszólítja, Annát végig hozzá beszél.

Szerkezete: 3 mondatból áll, a mű 3 részre osztható.

1. Emléke egyre távolodik tőle. A múltra utal vissza. Itt is részleteibe jeleníti meg a nőt. Pl.: arckép, hangok. Életrajzi utalás is történik „nem mentem utánad”
2. „Ma már” sor eleji ismétlés az a jelenre vonatkozik. Első részben elfelejtette „Ó de még” olyan mintha önmagát győzködné a második részben. „Ne hidd szívem” itt önmagához szól. A második részben ez agy felkiáltó mondat ez is a feszültséget jelenti.
3. Meg magyarázza, hogy miért nem tud túllépni Annán. Hétköznapi dolgokban és kudarcban látja újra. Pl.: eltévesztett köszönés, amit elrontott az életében az Annát jelképezi. Anna nem egy szerelem hanem egy szimbólum az el rontott életére. Ebben a részben fokozás található a tetőpont az elhibázott élet. Utolsó szó „Ámen” ezzel ima szerint teszi.

Műfaj: Himnusz, de lehet elégia is.

Stílus: Impresszionista (pillanatnyi benyomások apró dolgok emlék foszlányok kerülnek elő benne) Jellemző a versben soráthajlás ez arra utal, hogy ez egy összefüggő gondolat menete.

Tájköltészete

Többnyire nem a tájleírás számít, hanem az amit a költő meglát a tájban. Ide tartozik a Tiszai csönd című vers.

Tiszai csönd

Stílus: Impresszionista (pillanatnyi benyomások, érzések)

- színek, fények Pl.: est, barna, hold, ezüstösek, tüzek
- hangok Pl.: csönd, néma, tücsök ábrázolása

Műfaj: tájleíró vers. Végig egy mozdulatlan tájról ír, ő maga csak az utolsó két versszakban jelenik meg. Meg fogalmazza, hogy magányos, ez életrajzi utalás magára. Nagyon sok költői képet használ. Pl.: „Est, a nagy barna pók” (metafora). „Tüzeket raknak az égi tanyák” (megszemélyesítés). „hallgatják halkan a harmonikát” (alliteráció). Egész versben hangszimbolika van (a lágyhangok túlsúlyban vannak).